

Jeg gik mig ud en sommerdag

Tekst: N. F. S. Grundtvig, 1847

Melodi: Svensk folkemelodi, 1600-tallet

1. Jeg gik mig ud en sommerdag at høre
fuglesang, som hjertet kunne røre,
i de dybe dale
mellem nattergale
og de andre fugle små, som tale.

2. Der sad en lille fugl i bøgelunden,
sødt den sang i sommer-aftenstunden,

:/: i de grønne sale

mellem nattergale

og de andre fugle små, som tale.

3. Den sang, som ingen andre fugle sjunge,
leged liflig med min moders tunge.

:/: i de grønne sale..

4. Den sang som talt ud af mit eget hjerte,
toner gav den al min fryd og smerte.

:/: i de grønne sale..

5. Da nynnede jeg så småt i aftenstunden:
Flyv, Guldtop, flyv rundt i bøgelunden.

:/: i de grønne sale..

6. På folkets modersmål, med Danmarks
tunge,

syng, som ingen andre fugle sjunge.

:/: i de grønne sale..

7. Da mærke alle, som har mødre kære,
det er godt i Danmark at være.

:/: i de grønne sale..

8. Da gløder alt, hvad solen har bestrålet,
som det røde guld på modersmålet.

I de dybe dale,

mellem nattergale

og de andre fugle små, som tale.

RINGSTEDKORETS SOMMERKONCERT

Tirsdag, d. 16. juni 2026

Sommerens Ø

Tekst: Piet Hein

Musik: Mogens Jeremiin-Nissen

1. Hver gang en sommer igen kommer
dragende, dvælende, farende hen,
er det som kom man i dybet af dagene
hjem til sin hjemegn igen.

2. Ude i verden, hvor jorden og himlene
skifter i ukendte skær,
længes man ind i sit øriges svimlende
verden af lunerigt vejr.

3. Åh, at forundres at komme på luftene,
let som et løvetandsfrø
ned i det syngende, soledede, duftende
græs på en sommergrøn ø.

4. Her er man hjemme, hvor strømmen og
vindene, solen og skyerne går,
midt i det nu, som er selve den rindende
tråd mellem aldre og år.

5. Her mellem havet og himlen og stenene
nynner en langelig sang,
samlende alt, som har været, forenende
alt som skal være engang.

6. Stranden, den stride, bestormet af vandene,
lægger sin vandrende ring
lukkende rundt om de varige, standende,
enkle og evige ting.

7. Tavse, mens druehyld løfter mod rummene
sommerens glødende bær,
glider vi ind i den syngende, summende,
susende sommer og er.

